

Сутрадан, после референдума о изласку Црне Горе из Савезне Републике Југославије, примљен сам у кабинет ондашњег председника Владе Србије др Војислава Коштунице. Разговарали смо о протеклом референдуму. Сећам се да сам га тада питао зашто је Русија подржала излазак Црне Горе из заједничке државе. Рекао ми је, да ни њему то није јасно.

Пар година иза тога, био сам гост на завршној конвенцији једног од опозиционих председничких кандидата на изборима у Црној Гори, господина Андрије Мандића. Завршни митинг је био у Никшићу дан уочи предизборне ћутње. Током саме конвенције чули смо да је ондашњи руски председник примио кандидата ДПС-а за председника Црне Горе. Андрији Мандићу сам тада рекао, како он мисли да добије изборе ако и Исток и Запад дају подршку кандидату владајуће партије.

Слична ситуација се десила и током председничких избора у Србији, када је само 5-6 дана уочи самих избора руски председник Владимир Путин примио председничког кандидата Српске напредне странке Александра Вучића и пожелео му срећу на изборима. Истоветну подршку је премијер а председнички кандидат добио и од Ангеле Меркел.

Јединствена Русија, као владајућа странка у Русији, је такође током парламентарних избора 2014. и 2016. године давала подршку Српској напредној странци, али та подшка никада до сада није била тако снажна као током председничких избора 2017. године. Међу кандидатима за председника Србије било је оних који много искреније доживљавају Русију него што то чини председник Српске напредне странке али је њима таква подршка изостала.

Режим у Србији је истоветан оном у Црној Гори. Личе као јаје јајету. И један и други су мафијашко-криминално-диктаторски где два рођена брата владају у обе републике. У многеме подсећају на режим у Украјини према којем Русија има непријатељски однос. Можда зато што су тамо жртве становници руске националности, за разлику од Србије и

Црне Горе у којима Срби страдају и пате.

Прошле године током парламентарних избора у Црној Гори Вучићев режим је активно учествовао у исценирању наводног државног удара у тој земљи. Сетимо се само речи српског премијера који је дан после избора изјавио да Србија има много озбиљне податке о “непостојећем” државном удару. Са ове дистанце види се да је Србија заједно са другим западним тајним службама, као и ДБ Црне Горе, исконструисала цео случај да би Мило Ђукановић победио на изборима. И не само то, и Пинк и Информер, медијске узданице Александра Вучића, одвратним и пљувачким текстовима обасипали су политичке противнике Мила Ђукановића представљајући их као руске фаворите. Епилог је да је Ђукановић победио на изборима а Црна Гора ушла у НАТО пакт. Нажалост, све то није спречило руску политичку врхушку да подржи Александра Вучића на председничким изборима.

Ја сам никада нисам могао да схватим зашто Москва подржава власт у Србији која Бриселским споразумом отцепљује сопствени део територије и прави, за почетак, независно Косово односно као крајњи подухват Велику Албанију. Пре неколико година ондашњи руски амбасадор Александар Конузин је то објаснио речима да Руси не могу да буду већи Срби од Срба. Тачно. Али ако смо браћа, ако смо пријатељи, онај ко греши, а

Пише: Марко Јакшић
четвртак, 13 април 2017 14:54

то је Београд, мора да се саветује, критикује па чак и мало изгрди, да не чини сам себи ненадокнадиву штету.

Истина је да је руском подршком спречен пријем Косова у УНЕСКО, али је пре тога Србија учинила много горе ствари. Омогућила је пријем Косова у бројне међународне организације, до давања посебног телефонског броја Косову као посебној сувереној држави, не само да није било макар благог пријатељског прекора за руске стране, него су руски дипломатски представници током 2013. и 2014. године снажно подстицали Србе да учествују на сепаратистичким изборима чиме су легализовали и легитимизовали једну руској државу на Балкану. Иначе, ти посланици, министри, градоначелници који су положили заклетву на сепартистички устав независне самопроглашене државе Косово радо су виђени гости у руској амбасади. Не могу да разумем да Русија не признаје независно Косово али признаје њене изабране представнике макар то били и Срби.

Пре неки дан се шеф руске канцеларије у Приштини zaloжио за формирање Заједнице српских општина. Идентичан захтев је поновио и амерички амбасадор у Приштини. Иначе, структуру те Заједнице треба да чине Срби који су бирани на локалним и парламентарним изборима по законима самопроглашене републике Косово а форма Заједнице је строго у складу са уставом те парадржавне творевине. На страну, што сама Заједница неће имати никаква извршна овлашћења.

Политика на Балкану актуелне власти у Београду је строго германофилска, зато ми не иде у главу да таква политика може да одговара и Москви.

Или је можда у питању нешто друго. Напуштање Косова и Метохије од стране Србије на начин на који то чини Београд олакшава руској страни да сутра у Савету безбедности омогући признање Косова и Метохије јер је претходно Београд то већ учинио. Једна таква позиција омогућила би Русији да поред већ припојеног Крима то исто уради и са Јужном Осетијом, Абхазијом, Придњестровљем, Донбасом па и неким другим деловима у другим државама у којима живе Руси. Распадом Совјетског Савеза сматра се да је више од 35 милиона етничких Руса остало да живи у туђим државама.

Срби са Косова и Метохије су 2010. године прогласили Владимира Владимировича Путина за почасног грађанина Косова и Метохије. То се десило у Зубином Потоку где је у сали од 300 места било више од 2000 људи. Многи су плакали када је ова повеља додељена руском председнику. Њега Срби са Косова и Метохије доживљавају као месију, као спасиоца. Ипак, тиме своју политичку позицију Срби са Косова и Метохије нису побољшали. За љубав је ипак потребно двоје.

Више од 70% Срба данас у Србији верује Русима. Тај проценат није достигнут никаквим медијским кампањама и новцем него је исконски наслеђен. Бојим се да ће руском подршком српском диктатору Александру Вучићу, нарочито код млађе српске популације, рејтинг који Руси имају код Срба бити јако снижен.

Министарство иностраних послова Русије је осудило студентске протесте у Београду јер их, наводно, организује Запад иако нису необавештени и добро знају да је било жестоке изборне крађе због чега се митинзи и одржавају.

Мени лично, какви год били геополитички и стратешки руски интереси, таква политика није јасна а није ни коректна према српском народу. Мој пријатељ Љубиша Илић, власник кафића “Вожд” у Косовској Митровици, после руске подршке Александру Вучићу скинуо је портрет Владимира Путина у свом кафићу. Када сам га питао зашто си то урадио, рекао је “Марко, претерали су”.

**Аутор је члан Председништва Народног покрета Срба са Косова и Метохије
„Отаџбина“**